

2005 / 2006

Bestuur

President	Bert Lamers
Oud President	Koos Kuiper
1 ^e Vice President	Tom Jacobs
2 ^e Vice President	Toon Gasseling
Secretaris	Henk Breuker
Penningmeester	Martin Liefink

Secretariaat: Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23,
7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056
mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697
E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas
Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand: 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
3^e woensdag 18.00 uur Taphap
5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats: **Gasterije De Heereboer,
Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam
telefoon 0314 – 651940
telefax 0314 – 652488
e-mail info@deheereboer.nl**

Bij verhindering voor de vergadering **Altijd** bij de secretaris afmelden.
Bij verhindering voor de taphap **Altijd** dinsdag vóór 20.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.
Voor de 5e woensdag **Altijd** opgave bij Gasterije De Heereboer tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s) praat september 2005.

Het is zondagmorgen, stralend weer, dit wordt een leuke dag. Eén van m'n oudere broers wordt vandaag 60 jaar, tsonge-jonge wat gaat de tijd snel.

Zo ervaar ik ook 't feit dat dit m'n eerste prespraat wordt. Overigens moet ik deze als de donder vandaag inzenden, want Wink heeft morgen uiterlijk onze copy nodig om a.s. woensdag het 1e bulletin van het nieuwe seizoen klaar te hebben, zodat we deze tijdens de tap-hap kunnen meegeven.

Op 't laatste moment, dit overkomt

eerlijk gezegd vaker, ik ben er aan gewend. Zeker zaken waar je nog niet helemaal klaar voor bent of het ei (ontwerp) nog niet kunt leggen.

Overigens het schrijven en jullie moeten je voorstellen, dat dit voor mij hoofdzakelijk bestaat uit bouwverslagen, contracten enz., gaat mij (nog) niet makkelijk af. En dit doe ik ook nog steeds handmatig waarna mijn vaste typiste al zo'n 20 jaar lang alles in de computer klopt, wat ben ik daar gelukkig mee, zij, Tilly, kan dan ook mijn handschrift feilloos lezen c.q. ontcijferen.

Je moet overigens heden ten dage alles op papier zetten, vastleggen, bevestigen. Het wordt er allemaal niet leuker op, het moet vooral snel tegenwoordig echter met alle technieken van vandaag gaat toch nog heel veel fout. De zorgvuldigheid is soms ver te zoeken. En juist nu waar de mensen, vind ik, tegenwoordig veel meer op hun strepen staan, zul je afspraken ter degen moeten vastleggen.

Maar vandaag doen we alles relaxed een beetje op z'n zuid Europees, ik mag dat wel.

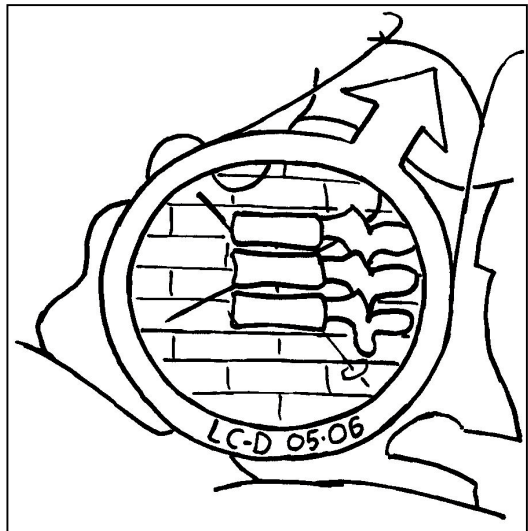
Dat gevoel als je net van vakantie terug bent vanuit 't warme zuiden.

Heerlijk op en rondom mijn geboortehuis de boerderij "de Scholvert" midden in het Rijnstrangen gebied.

Mijn broer Wim (één van de 6) viert daar z'n verjaardag met vrienden en familie. Hij heeft een leuk programma bedacht en dat wordt met al deze mensen een heerlijk genieten in een perfecte sfeer en ambiance,

De familie (het gezin) neemt voor mij een hele belangrijke (misschien wel de belangrijkste) plaats in, in mijn leven c.q. doen en laten van alle dag.

Natuurlijk hebben we en kennen we ook onze dieptepunten, zeker deze broer heeft 't afgelopen jaar niet gemakkelijk gehad maar het vieren heeft altijd de boventoon gevoerd met ook vooral heel veel humor.

Zo'n sfeer, levenswijze probeer je over te dragen, door te geven, op de eerste plaats binnen je eigen gezin natuurlijk, maar ook o.a. binnen mijn bedrijf. Zo probeer ik ook over te komen binnen de Lions en hoop ik met het programma van het komend jaar met al die prachtige mensen, die mij daar bij ondersteunen een goed jaar van te maken.

Maar de tijd gaat zo snel, de eerste activiteiten zitten er al weer op.

De opening van het nieuwe seizoen op de boerderij bij Wil en Henk Ketz is met name natuurlijk door de unieke plek, maar ook door de inzet van de activiteiten commissie en die goede gezindheid van de weergoden, bijzonder geslaagd te noemen.

De installatie van de Key-group o.l.v. onze uitstekende uitbreidingscommissie met de daarbij behorende officiële handelingen heeft niet ons traditionele ontspannen sfeertje van de barbecue kunnen drukken.

Ik heb het gevoel dat mede ook door deze speciale nieuwe jonge euregio Lions club het ons steeds beter afgaat in de omgang met onze Duitse burens. Met name ook in de ontspannen sfeer waarin het de laatste tijd gaat met onze Lions vrienden uit Dorsten.

Zij hebben het bijzonder gewaardeerd de wijze waarop onze delegatie o.l.v. onze vice president Tom Jacobs hun hebben bezocht op hun 25^e geboortedag.

De eerste bloemstukken zijn al weer bezorgd bij Lionsvrienden, die plotseling zijn opgenomen in het ziekenhuis. Ik denk hier met name aan Jaap Gosses, die door het oog van de naald is gekropen en gelukkig op het kritieke moment op de juiste plaats was. We wensen Jaap en natuurlijk ook Margriet heel veel sterkte toe de komende tijd.

Maar ook Gerard Roelofsen heeft plotseling een bezoek gebracht hier in 't Doetinchemse ziekenhuis.

Ik miste hem al tijdens de door de Lionsclub "de Graafschap" georganiseerde sponsor wielertocht door de achterhoek. Overigens perfect georganiseerd met een prachtig financieel resultaat van ± € 100.000,00 netto.

Gerard had die vroege morgen laten weten niet mee te kunnen fietsen, had last van buikpijn, wat later bleek een acute blindendarm te zijn, waar hij diezelfde dag nog aan geholpen is. Het gaat hem weer goed en dat is fijn om te horen.

Ik moet een eind aan dit verhaal zien te maken, de redactie, Tom Jacobs, moet vanmiddag het bulletin afronden en morgen compleet aanleveren bij Wink.

Geweldig wat deze Lion elke maand weer moet aanleveren met z'n mannen.

Ik zie jullie komende tap-hap natuurlijk maar vooral ook de komende vergadering op

5 oktober a.s. welke niet plaatsvindt bij de Heereboer maar bij Weerstation Lichtenberg te Silvolde.

Hier zal dhr. Gerrit Vossers ons het een en ander bijbrengen over het weer van alledag.

De routebeschrijving c.q. uitnodiging zal op de eerst komende tap-hap worden aangeleverd.

Ook de humor zal op deze avond niet ontbreken alsook die O zo belangrijke gemoedelijke sfeer waar ik zo bijzonder veel waarde aan hecht.

Nu stop ik er mee en ga me opmaken voor een gezellige middag. Hij is zestig geworden.

Tsjonge jonge wat gaat de tijd toch snel.

Met een Lions groet

Bert Lamers

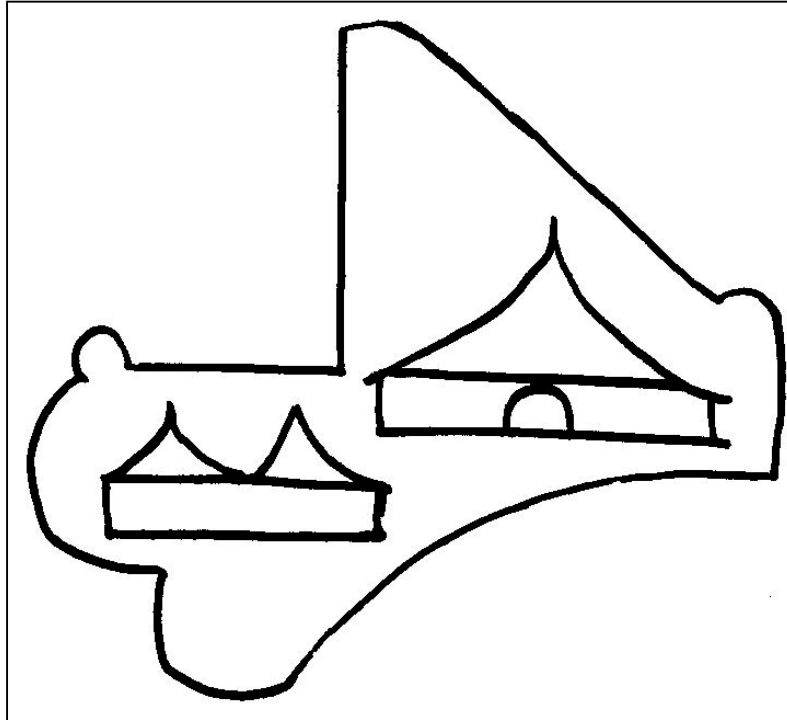
De Lionszomer van 2005

Zo na de juni taphap denk je eigenlijk al dat het Lionsjaar erop zit. Niets bleek echter minder waar. Tot de eerste vergadering in september zijn er toch nog heel wat activiteiten die in Lionsverband plaatsvinden. Vice-president en secretaris doen verslag:

Vrijdag 17 juni: Pasar Malam Besar in Den Haag.

Toch al weer zo'n jaar of 3 of 4 ben ik de opvolger van Cors Simons in de Landelijke Werkgroep Indonesië (LWI). Merkwaardig eigenlijk want ik heb niets bijzonders met dat land en ben er ook nog nooit geweest. Maar ja, ik wilde destijds Cors niet teleurstellen...

Eén van de activiteiten van de LWI is het organiseren van een tombola op de Pasar Malam Besar, de grootste Indonesische markt in Nederland. Heel het Malieveld gaat onder giga tenten verscholen en in kraam 1015 vind je jaarlijks de Lionsstand. Eerder heb ik al eens geschreven hoe leuk zo'n bezoek is en dat het de moeite waard is om dat eens mee te maken: twee uur loten verkopen en dan uren rondsnuffelen en lekker Indisch eten. De enige die een reactie gaf was Martin Liefink, maar die was in juni langdurig op vakantie.

De voorgaande jaren hadden mij geleerd dat het vooral goed is om te zorgen voor goed verkooppersoneel. Zelf ben ik niet zo'n salesman, dus zorgde ik er voor dat ik prima verkopers meenam naar Den Haag: Gus kan verkopen als een viswijf en een bevriend echtpaar van Amsterdamse origine leek zo van de Albert Cuyp geplukt.

Helaas was uitgerekend op deze dag de landelijke spoorwegstaking die veel bezoekers thuishield en ons dwong per auto naar Den Haag af te reizen. Gelukkig stonden de files op de snelweg alleen de andere kant op en onverwacht snel parkeerden wij de auto onder het Haagse stadhuis. Op weg naar het Malieveld passeerden wij het kantoor van Remkes waar een "blauwe belegering" plaatsvond van BiZa. Zelden zo'n trieste vertoning gezien. Tussen foeilelijke kantoorgebouwen zo'n 50 tal politiemensen en ambulancepersoneel, koffie drinkend zittend temidden van armoedige spandoeken, door een vertwijfelde actievoerder zonder succes aangespoord om Remkes ,door veel kabaal te maken op soepblikken, op betere gedachten te brengen.

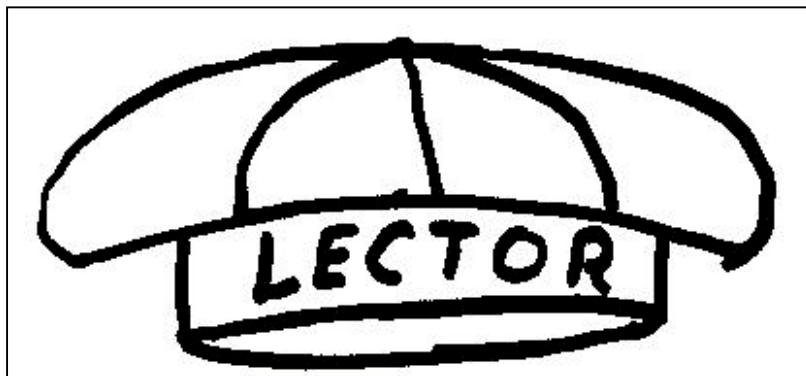
Twee uur loten verkopen (voor een heel concreet doel: een Puskasmas, een gezondheidscentrum op het door de tsunami als eerste getroffen eiland Nias) schieten snel voorbij dank zij de verkoopcrew, terwijl ik mij verdienstelijk maakte als een soort standmanager om de afwikkeling van de prijzen te bespoedigen. Helaas zorgde de treinstaking er inderdaad voor dat er die dag maar weinig mensen naar Den Haag kwamen, maar niettemin slaagde het verkoopteam erin om in 20% van de totale openingstijd 40% van de dagopbrengst te scoren.

Daarna nog uitgebreid met onze vrienden rondgelopen op de PMB en vooral lekker gegeten. Ook al ben je voor het derde achtereenvolgende jaar op deze markt, waar alles ieder jaar hetzelfde is, toch blijft het een geweldige ervaring om alle geuren op te snuiven en de talloze "prullaria" te zien waarvan veel voor Indonesische mensen wel degelijk een hogere

betekenis hebben. Zelf ga ik altijd even langs bij de culturele hoek om in boeken te snuffelen. Voor mijzelf niets gevonden maar onze vriendin wel verrast met een gesigneerd boek van Yvonne Keuls (die volgens mij ieder jaar signeert) en voor Gus het laatste kookboek van tv-ster Lonny Gerungan aangeschaft, niet nadat hij daar in een prachtig handschrift met ouderwetse vulpen (“Daarmee verraad ik mijn leeftijd”) in schreef: “Lieve Gus, Selamat Memasak & Selamat Makan.” Van die wens hoop ik natuurlijk zelf ook te profiteren.

Via Vianen, waar wij in de schitterende stadstuin van onze vrienden nog een glas dronken nagenietend van een verrassende dag, tamelijk laat thuis. Je realiseert je dat wel heel veel mensen zich inspannen voor een relatief kleine opbrengst, maar met een zijstap naar Pierre de Coubertin geldt hier eigenlijk ook dat het deelnemen belangrijker is dan het (ge)winnen.

Maandag 21 juni: Jan Jurriëns officieel lector.

Ik had het in de wandelgangen als gerucht wel eens gehoord: Jan Jurriëns is lector geworden in Zwolle. Maar bij Jan weet je dat nooit zeker, want hij verandert wel vaker van baan zonder daar

melding van te maken, hetgeen Lolos overigens direct minder betrouwbaar maakt en wat Jan waarschijnlijk een zorg zal zijn.

Begin juni valt er dan een prachtige uitnodiging van Windesheim op de deurmat: voordracht, installatie, workshops, receptie, kortom het ziet er prachtig uit. Op voorhand een felicitatie waard dus! Helaas waren wij verhinderd maar van bezoekers heb ik gehoord dat het inderdaad een feestelijke dag was ondanks kennelijk wisselende kwaliteit van de workshops.

Maar toch begint er in het binnenste ook iets te kriebelen. Lector, hoe kan dat nou? Dat was vroeger toch een functie die je op de universiteit tegen kwam en daar allang afgeschaft is. Enig zoekwerk levert op dat inderdaad begin jaren tachtig van de vorige eeuw deze titel afgeschaft is

om de verwarring over de portee ervan in het buitenland te vermijden. In plaats daarvan werd gesproken over hoogleraren A en B, hetgeen natuurlijk ook niet helemaal duidelijk was en inmiddels is sprake van de categorieën 1 en 2. Hoe dan ook, het lectoraat is al ruim 20 jaar geleden afgeschaft.

En dan plotseling verschijnt deze titel in het HBO. Vanwaar deze genante vorm van titulaire inflatie? Dat heeft ongetwijfeld te maken met het positionele ongenoegen in de HBO wereld. In een gemankeerde zelfperceptie te groot voor het servet en te klein voor het tafellaken zoekt men met een grote vasthoudendheid naar erkenning door en aansluiting bij het universitair onderwijs. Je vindt dat streven ook in de titulatuur van alumni. Nu in het WO het kandidaats- en doctoraalexamen zijn vervangen door het Bachelors- en Masterprogramma wil het HBO ook dat hun afgestudeerden een mastertitel krijgen. Waardoor je nu de verwarrende situatie krijgt dat de WO afgestudeerden of MA of Msc mogen voeren (waarbij overigens economen de enige categorie vormen die vrij daartussen mogen kiezen, lucky me) en de HBO geslaagden heten Master in ... en volgt dan de gevolgde studierichting, alsof dat tegenwoordig nog wat zegt in een land met een onmogelijke variatie aan studiemogelijkheden waardoor het studeren vooral moet worden opgeleukt.

Maar de nieuwsgierigheid wint het van cynisme en dus op zoek naar meer informatie over het nieuwe lectoraat. Op de site van Windesheim klik ik aan op lectoraten en lees daar o.a.: Lectoraat Bestuurbaarheid (logistiek en ICT) Lector: dr. Ing. J.A. Jurriëns start per september 2004 aan zijn opdracht (nee, ik heb het niet verkeerd overgenomen, het staat er echt zo). Er volgt zsm meer informatie over dit lectoraat. Nu dat valt tegen want na 10 maanden op 7 juli 2005 is er nog niets te vinden.

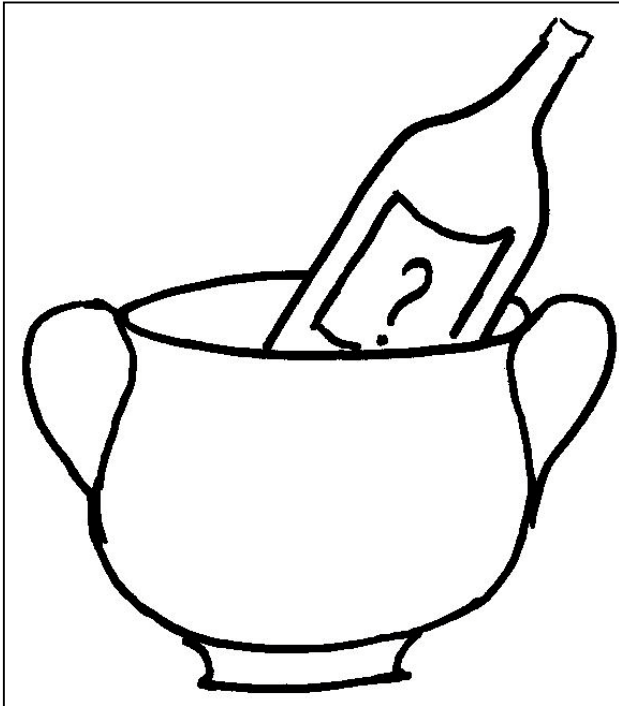
Dan maar elders gegoogled. En dan ineens blijkt het te wemelen van de lectoren op talloze studiegebieden. En bovendien blijken er zelfs al assistent-lectoren te zijn en lectoraatmedewerkers. Ergens lees ik: "De doelstellingen van een lectoraat binnen het HBO zijn: kennisontwikkeling door (toepassingsgericht) onderzoek, professionalisering van docenten, vernieuwing van het curriculum en kennisuitbreiding tussen academie en beroepenveld." (Let op hoe men hier al spreekt over academie ipv hogeschool alsof het de normaalste zaak van de wereld is. Zo staat op de site van de hogeschool van Amsterdam dat "een lector vergelijkbaar is met een professor op de universiteit." Het verschil tussen functie en titel is kennelijk te subtiel voor deze instelling. Maar ja, hoe lang is het al geleden dat de kweekschool een Pabo werd?)" Het onderzoek binnen een lectoraat wordt uitgevoerd door een kenniskring van docenten en

andere deskundigen, onder regie van de lector.” Daarmee lijkt de aap uit de mouw te komen. Een lector is dus eigenlijk een studietoecoördinator op HBO-niveau. Een belangrijke functie met een grote verantwoordelijkheid voor de kwaliteit van het HBO-onderwijs. Juist in een tijd dat de gemiddelde student (ook in het WO) niet meer dan 12 tot 20 uur per week aan zijn studie besteedt, de uitval in Nederland onder studenten niet minder dan 40 % is en wij in vergelijking met het buitenland, met name de VS en Japan, een enorme achterstand dreigen op te lopen in onze kenniseconomie, ligt er een enorme uitdaging in het kwaliteitsbeheer van ons onderwijs. Richt daar dan ook vooral de nadruk op, laat zien wat de resultaten ervan zijn, schaf de pretstudies af, daag studenten uit en geef het goede voorbeeld door van verdere titelinflatie wars te zijn.

(Het zal geen toeval zijn dat bij de aanvang van het nieuwe studiejaar genoemde problematiek uitgebreid aandacht krijgt in de media. Wouter Bos pleit voor een samen gaan van HBO en WO, hetgeen tot felle reacties heeft geleid uit diverse hoeken. Zoals C.B. Glasbergen uit Rotterdam: “Het HBO is nog niet eens goed in staat goed te doen wat ze geacht wordt te doen: studenten met mbo of havo als basis goed hbo bieden. (...) Doe eerst je kerntaak maar eens goed, voor je de grote broek aantrekt van de universiteiten.” Of zoals oud-hoogleraar Arnold Heertje opmerkt in NRC/Handelsblad: “De universiteit verenigt docenten en studenten met wetenschappelijke belangstelling. Het vervuilen van deze verzameling met havo-leerlingen, die van nature minder abstract zijn en een waardevolle bijdrage leveren aan de samenleving door hun hang naar het concrete en daarom het hbo volgen, versterkt de neerwaartse spiraal in wetenschappelijk onderwijs en onderzoek. (...) Bos speelt in op de wens van de beheerders van het hbo om groter te groeien, lectoren te mogen benoemen, promotierecht te verwerven en bovenal zich op te werpen als knooppunt van toegepast onderzoek. (...) Studenten van het hbo zitten niet te wachten op toegepast onderzoek. Zij wensen een solide beroepsmatige opleiding die uitzicht biedt op hogere functies in de samenleving waarin praktische oriëntatie, het nemen van risico's en verantwoordelijkheid van belang zijn.”

Het is te hopen dat hbo en wo in de nabije toekomst gaan doen wat zij moeten doen, mede gelet op de achterstand die Nederland internationaal heeft op het gebied van de kenniseconomie. “Universiteitje spelen door hbo-bestuurders” past daar natuurlijk totaal niet in.

28 juni: Diner uitbreidingscommissie.

Het afgelopen jaar hebben de drie leden van de uitbreidingscommissie veel werk gehad aan het opstarten van de nieuwe club. Veel onnodig werk door slordigheden binnen het kabinet, dat een dramatisch bestuursjaar door heeft gemaakt.

Het leek Jan Kruit dan ook goed om beide Henken met partners uit te nodigen voor een etentje. Natuurlijk wordt er dan eerst (uitgebreid) geborrel, maar Jan zou Jan niet zijn als hij er tegelijk niet een soort werkvergadering van maakte, zodat er sprake was van een borrel voor drie vrouwen en

evenzo voor drie mannen.

Niet lang daarna vetrok Jan naar de keuken om de maaltijd verder voor te bereiden. Niet zonder succes, want hij wist een voortreffelijke koude rode bietensoep op tafel te krijgen. Over de naam waren Jan en Mia het niet geheel eens, maar over de smaak viel door niemand te twisten. Het recept is waard om opgenomen te worden in het bulletin! (Helaas is Jan voorlopig nog even op vakantie dus dat zal nog wel een poosje duren.) Hoewel Jan opbiechtte dat hij zijn ziel en zaligheid in het voorgerecht had gestoken, mochten hoofdgerecht (van Duits formaat) en het dessert er ook zijn.

Natuurlijk had Jan voor voortreffelijke wijnen gezorgd. Reden genoeg om daar met Henk D. uitvoerig over te spreken. Het valt dan op dat als je je (overigens niet geheel terecht, maar praten over wijn vind ik niet zo interessant) opstelt als vinologische agnost, je kennelijk als een non-valeure wijnkenner wordt beschouwd. Reden genoeg om dan met de Papillons te converseren over minder hemelse aangelegenheden.

Al met al is het best toeven in de uitbreidingscommissie.

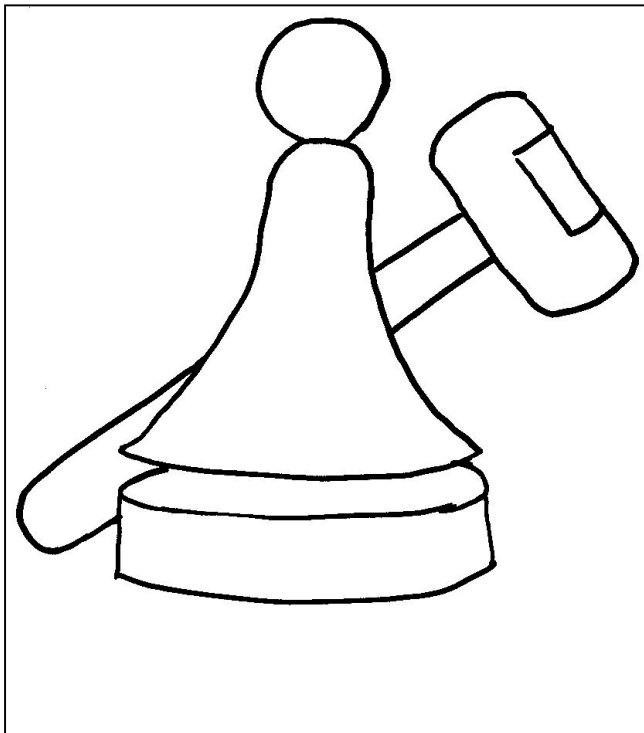
29 juni: bestuursoverdracht.

De aantrekkingskracht van de bestuursoverdracht is altijd erg groot. Niet minder dan 32 leden met veelal hun Papillons gaven acte de présance; aangevuld met Roel en Gé is dat een groot gezelschap. Bijzonderheid dit

jaar was de aanwezigheid van de leden van de toekomstige keygroup van LC Montferland/Emmerich i.o. vergezeld door hun partners. De binnenplaats van de Heereboer was dus meer dan goed gevuld en het weer werkte meer dan feestelijk mee.

De bestuursoverdracht is ook een beetje een afscheidsfeestje, de stemming altijd enigszins jolig. Vakanties staan voor de deur, over twee maanden zie je elkaar pas weer en iedereen kijkt uit naar de maidenspeech van de inkomend president.

Na een tweetalig welkom en het voorgerecht vindt dan de officiële bestuursoverdracht plaats. Natuurlijk bedankt de scheidend president de mensen die worden geacht bedankt te worden. Zonder hen zou het jaar vast niet zo goed gelopen zijn en de sfeer misschien wel minder. Waarna het moment volgt dat Koos lint en hamer over draagt aan Bert, die zijn beste kostuum had aangetrokken ongetwijfeld alvast aangeschaft voor het aanstaande huwelijk van zijn dochter.

President worden is veel spannender dan president zijn. Iedere keer weer valt op dat inkomende presidenten hun taak buitengewoon serieus en betrokken opvatten. Zo ook Bert die het misschien wel een beetje eng vond spitsroeden te moeten lopen, maar direct blijk gaf van fingerspitzengefühl door de juiste toon te raken en met het nodige enthousiasme “zijn” programma presenteerde. Je zou al direct verlangen naar de openings bbq. Humoristisch hoogtepunt was de overdracht van de pandjesjas waarbij nu een klein begin van een traditie

zichtbaar begint te worden nu er steeds meer namen op geborduurd gaan worden. Zeker weten dat binnen enkele jaren er zelf gelobbyd gaat worden voor een plaats in het bestuur. Immers, je hebt toch een meer verheven status in de club als jouw naam eenmaal op **de** jas staat vermeld.

Zaterdag 2 juli: jaarlijks uitstapje.

Het kan deze week niet op. Het ene etentje na het andere en na een paar dagen alweer een uitstapje met onze lionsvrienden uit Dorsten. De activiteitencommissie had uitdrukkelijk geadviseerd om per trein naar Arnhem af te reizen vanwege beperkte parkeermogelijkheden. Slechts een beperkt aantal Doetinchemse lions gaven aan dit advies gehoor, de rest reist gewoon met de auto en vindt ruim voldoende parkeerplek in de omgeving van het watermuseum. Logisch dat aan het eind van de dag er gecarpoold werd want de auto gaat toch sneller en comfortabeler.

De ontvangst zoals gebruikelijk: handje schudden, kopje koffie en wachten op het welkomstwoord van Hans de Vries, overijverig voorzitter van de AC. Daarna het auditorium ingesleept om een tweetal voordrachten aan te horen door twee voormalig

hooggeleerde heren. Wil Segeren hield een redelijk boeiend betoog over Water (hoe kan het anders) waarin hij een overzicht gaf van de serieuze wereld watercrisis die ons bedreigt (meer dan een miljard mensen hebben geen veilig drinkwater, meer dan de helft van de wereldbevolking heeft geen toegang tot een voldoende afvalwatersysteem en 4 miljoen mensen sterven per jaar door een slechte watervoorziening), de plaats van de internationale organisaties bij de bestrijding daarvan (vooral de World Water Council en het Global Water Partnership) en de leidende rol die de EU in de waterwereld wil gaan spelen. Zaken als voor- en nadelen van privatisering kwamen aan de orde, de betekenis van mensenrechten (individuen hebben recht op water; arme boeren hebben recht op irrigatiewater, maar de wereldpolitiek kan niet tot overeenstemming komen), integraal waterbeheer en millennium ontwikkelingsvoorstellen (in 2015 moet de helft van de mensen die nu geen goed drinkwater hebben daarvan wel worden voorzien). Al met al een boeiend en helder verhaal al blijft het merkwaardig dat ook deze ongetwijfeld ervaren

spreker in de presentatieval trapt door niet veel meer te doen dan zijn meegebrachte sheets voor te lezen.

Veel minder boeiend was het verhaal van Johannes Wessel, "Wie hüten wir zusammenarbeitend den Rhein?". Voor onze Duitse gasten ongetwijfeld prettig om dit in het Duits aan te horen en, naar je mag aannemen voor de meeste Nederlandse Lions goed te verstaan. Maar trocken bleibt trocken en saai blijft saai. Niet verwonderlijk dat zo links en rechts dan ook enkele oogleden behoorlijk onder de zwaartekracht begonnen te lijden. Maar degenen die daarvan gevrijwaard bleven was er een verhaal over het verschil tussen Einzugsgebiet en Niederslagsgebiet, opmerkingen over de verschillende Wasserbehörden op lokaal, regionaal, nationaal en zelf internationaal niveau. Aan de hand van veelal verouderde overzichtskaarten werd aandacht besteed aan de scheepvaart op de Rijn, de waterkracht die centrales opleveren, de drinkwatervoorziening en de visserij (der Rhein als grösster und wichtigster Lachsfluss Europas), de waterverontreiniging (wie herinnert zich niet de brand in 1986 bij de firma Sandoz in Schweizerhalle) en natuurlijk de ecologie, om vervolgens tot de slotconclusie te komen dat nu de tijd van samenwerken is aangebroken: "Diese wird positiv beeinträchtigt durch die gemeinsame Kultur und wirtschaftliche Lage der Anlieger-Staten."

Begrijpelijk dat er niet erg veel vragen waren en jammer dat de beslist te vermijden vraag over de begeleiding van Willem-Alexander door Segeren toch werd gesteld. Story-niveau natuurlijk voor de een, voor de ander een geruststellende gedachte dat wij in hem een gepassioneerd en intelligent waterbeheerder hebben.

Enmaal weer wakker geworden tijd voor het speeluurtje want het watermuseum is een modern en dus interactief museum. Veel aan de knoppen zitten en boeiende informatie verkrijgen, bijvoorbeeld wat er in onze regio gebeurd bij grote overstromingen. Gelukkig kan Doetinchem-Noord tegen een stootje. Voor PeterBob wordt het lastiger.

De eerlijkheid gebied dat deze reporter niet alleen twee linker handen heeft, maar ook niet echt in waterbeheer geïnteresseerd is. De lol is er

dan snel af, maar gelukkig lijkt hij een eenling. Hoewel, tussen knoppen indrukken, joy-sticks bewegen en snappen wat er waarom gebeurt is niet direct voor iedereen weggelegd. Het plezier is er niet minder om. Al met al lijkt het watermuseum vooral gericht op de jongere generaties, die nu eenmaal wat minder digibetisch gevormd zijn dan het doorsnee Lionslid. Op naar de prachtige eetlocatie bleef het water ons achtervolgen. De drankjes stonden nog niet op tafel of de eerste waterdruppels vielen waardoor wij redelijk snel naar de ietwat krappe restaurantruimte werden verwezen, een kleine tegenvaller die ruimschoots gecompenseerd werd niet alleen door de aanwezigheid van ons enige nog in leven zijnde charterlid Henk Heezen, maar ook door een voortreffelijke maaltijd. Tijdens het soms wat lange wachten tussen de gangen door kon evenwel uitgebreid gesproken worden over de nieuwe skyline van

Arnhem.

Twee opvallende kantoor-torens overheersen de bijna in het niet verdwijnende oude silhouetten van de stad. Een groter verschil van smaak was aan tafel nauwelijks denkbaar, maar over een geslaagde dag was men het unaniem eens.

Woensdag 6 juli 2005: afscheidsborrel president Koos.

Een paar jaar geleden is het zo maar begonnen. De scheidende president nodigde het bestuur uit voor een soort afscheidsdrank. Drankje, hapje, praatje en meestal mooi weer. Sindsdien lijkt dat al welhaast een traditie te zijn geworden waar niemand nog veel weet van heeft. Tot nu toe natuurlijk, hetgeen de aantrekkelijkheid van een bestuursfunctie alleen nog maar kan vergroten.

Want ook past-president Koos onthaalde ons op een bijzondere manier. Nadat wij ons verzameld hadden bij huize Kuiper werd ons een glas champagne ter hand gesteld en bracht Koos een drank uit op zijn geslaagd presidentsjaar en de ook dit jaar weer prima bestuurlijke samenwerking. Natuurlijk zijn de Papillons ook aanwezig en dus praat je

weer eens over andere dingen dan bestuurlijke aangelegenheden. Praatjes die af en toe even opgehouden werden door een koud en warm buffet dat ietsje op een meer dan voortreffelijke wijze zelf had klaargemaakt. Er ontstaat dan al gauw een gepaste ontlading na een druk bestuursjaar waardoor je de volgende dag alleen nog maar weet dat het erg lekker en heel gezellig was. Sommige bestuursbesprekingen blijven nu eenmaal sub rosa.

Maandag 1 augustus 2005: Wink goes USA.

Op doorreis zijn wij een paar dagen in New York. Druk en bloedheet. Omdat wij er niet voor het eerst zijn kunnen wij de grootste toeristische highlights over slaan. Wij doen o.a. de uptownloop (bezoeken de plek waar John Lennon is vermoord, bezoeken de Met, de onmetelijke grote kathedraal, rijden langs de plek waar een deel van West Side Story is opgenomen) en bezoeken Brooklyn. Maar ook is er nog tijd voor de downtown loop. Het blijft een fascinerende stad. Terwijl je je ogen uitkijkt

op het bovendeck van de bus worden onze ogen plotseling getroffen door iets dat wel heel erg bekend voorkomt: Wink. Lionisme lijkt je wel nooit los te laten. Helaas geen tijd om de winkel te bezoeken, maar onze verbazing was enorm. Nooit geweten dat Ruud over de grenzen zou gaan. Ik sprak hem nog niet zo lang geleden over Vancouver en Victoria maar over de VS sprak hij niet. Voor degenen die binnenkort naar NY gaan: je vindt Wink in Grand Street in Soho.

Overigens, hoewel deze ontdekking verrassend was, het meest indrukwekkende was toch wel ground zero en de aanpalende St. Paul's Chapel, de oudste kerk in NY die volkomen gespaard bleef op 9/11. Best veel bezoekers en tegelijk ongelooflijk stil. Kippenvelwerk.

Woensdag 24 augustus: BBQ en installatie keygroup

Twee dagen eerder tijdens de bestuursvergadering definitief besloten om de bbq "onder de kap" bij Wil en Henk te houden, gelet op de weersvoorzichten. Zeer tegen de zin van Henk, want de kap staat vol, bomvol. Bovendien beschikt hij over een computerweerberaadprogramma dat zo ongeveer per postcode een voorspelling kan geven en zie, niks geen kap maar gewoon draussen vor der Tür van de prachtige boerderij.

Op de dag zelf de gebruikelijke voorbereidingen waarvoor Toon Gasseling onmisbaar bleek. Geweldig zo als hij alles voor elkaar had. Fraaie tafels en stoelen, een prachtige overdekte bar en een uitstekende en professionele barbecue. Vooral Jan Kruit had zich bekommerd om de nochtans onvindbare vaantjes om er vrijwel op het laatste moment er in te slagen die op te sporen waardoor het feestterrein aan Lionsallure kon winnen. Zeker ook omdat er onverwacht ook nog eens twee grote Lionsvlaggen ergens vandaan kwamen. Ook de jaarlijkse uurtjes met mijn flowergirl ietsje weer doorgebracht en zo kon iedereen Lionswaardig ontvangen worden.

En druk zou het worden. Vanwege de installatie van de nieuwe keygroup konden wij de gouverneurs uit ons district en uit het aanpalende Duitse district verwelkomen, evenals onze vice-gouverneur en de commissaris leden bestand en uitbreiding. Traditiegetrouw konden wij ook een behoorlijke delegatie van de LC Dorsten welkom heten. Daarnaast de aankomende Lions en hun partners plus driekwart van onze eigen leden en het gezelschap bestaat uit bijna 100 personen die aan een gezellige avond beginnen in de schitterende ambiance van het boerenerf.

Jammer dat er door een lelijke faux pas van het kabinet zich een Shakespeariaans drama dreigde te ontwikkelen, die orkaankracht dreigde aan te nemen, maar door een subtiele regie van een aantal meest betrokkenen uiteindelijk afzwakte tot een stormpje in het bekende glas water, waarvan de meeste aanwezigen niet eens iets hebben gemerkt. Waarna de feestelijke installatie van de keygroup kon beginnen. President Bert doorstaat zijn moeilijke taak om de avond te openen in soms de charme van zijn Gelders Eiland Duits met glans om daarna het woord te geven aan CLU Cees van Wingerden, die er voor zorgt dat alles protocollair op rolletjes verloopt. De gouverneurs lezen in de eigen taal de erecode voor en met de overhandiging van de installatiebrief is de officiële geboorte van de keygroup een feit. Voor de uitbreidingscommissie een hele opluchting want het was geen gemakkelijke bevalling. Eén tak (of misschien alleen een paar querulante leden daarvan) van de Lionsfamilie was zelfs mordicus tegen oprichting van de nieuwe Lionsloot en drong sterk aan op een abortus, alsof het hier om een incestueuze boreling zou gaan. Wie de keygroup ziet weet

wel beter. Het is het vierde kind van onze club en nu al het meest bijzondere. Dat belooft wat als de boreling hopelijk binnenkort op eigen benen komt te staan.

Daarna alle tijd voor een drankje (heerlijk dat dat voor je ingeschonken werd door twee alleraardigste jonge dames) en bijpraten na de vakantie periode alvorens aan de maaltijd te gaan. Nog nooit was onze bbq tijdens de seizoensopening zo goed! Niet de platvoerse salades die je per 5 kg bij de Lidl koopt, maar een voortreffelijke afwisselende keuze van diverse soorten groenten, salades en (natuurlijk, want die horen er nu eenmaal bij) sauzen. Alles zorgvuldig bereid, feestelijk klaargezet een lust voor het oog en de smaakpapillen. Terecht dat president Bert Toon alle lof daarvoor toe zwaaide. Evenals hij Henk en Wil bedankte voor de wederom genoten gastvrijheid, waarop Henk zelf het woord vroeg.

Op de hem eigen bekende wijze wat voorover leunend op het kathedraal begon hij wat mompelend over de tiende keer en dat er gelukkig net geen 100 aanwezigen waren, want dat is zijn maximale ontvangstcapaciteit, iets wat natuurlijk van geen kant klopt maar wel een typisch staaltje Kets humor is. Daarna begon hij over de geschiedenis van het prachtige huis en zijn familie. Even dacht ik waar gaat dit naartoe, zeker toen hij de afloop van WO2 wel heel erg dichtbij bracht en hij de strijdende partijen voelbaar close positioneerde. Maar plotseling bracht Henk een verrassende wending aan in zijn verhaal door van het verleden naar de toekomst over te gaan. Lessen trekkend uit het verleden legde hij een link naar de oprichting van de nieuwe dubbel gemengde club, daarmee een uiterst inspirerende voorzet gevend voor de nieuwe keygroup. Een indrukwekkend slot van deze bijzonder seizoensopening.

Jubileumfest LC Dorsten

Op 27 augustus jl. reisde een 12 koppige vertegenwoordiging (Lions en Papillons) van onze club naar het:

Ball zum Jubiläum "25 Jahre Lionsclub Dorsten".

Buiten, op het terras van het fraai gelegen restaurant Haus Nordendorf, werden wij met een cocktail hartelijk begroet. Naast de Dorstener Lions en hun partners waren ook familieleden, leden van de andere Lionsclub uit Dorsten en vertegenwoordigers van de gemeente en het regionale

Lionsbestuur aanwezig. Diverse, niet al te lange, toespraken van de verschillende vertegenwoordigers van de genodigde organisaties vormden het begin van de avond. Daar onze president verhinderd was door het heuglijke feit, dat zijn dochter dat weekend trouwde, werd onze club vertegenwoordigd door de vice-president. Henk Breuker en Martin Liefink hadden gezorgd voor een leuk presentje voor alle Dorstense Lions, in de vorm van een Doetinchemse kruidenbitter, afkomstig van slot Slangenburg. Het bleek een genoeglijke avond te worden met heerlijk eten. Er werd volop gedanst. Han en Lidy maakten indruk door hun professionele stijl. Een loterij met allerlei aardige, gedoneerde, prijzen zorgde voor een kleine versteviging van de Duitse fundraisingpot. Voor Marlie en mij de eerste, en zeker niet de laatste, kennismaking met de activiteiten van de Lionsclub Dorsten.

De rapportcijfers

Nog nooit is er gelect met de, door sommigen met angst en beven tegemoet geziene, attendancescijfers die op de derde woensdag van de maand september verschijnen. Kom ik er het clubjaar 2004/2005 goed van af of wordt het een "name and shame" ? Oordeel zelf.

Hieronder staan achtereenvolgens vermeld:

- 1 attendancepercentage 1^e halfjaar
- 2 idem 2e halfjaar
- 3 idem 2004/2005
- 4 aantal bijgewoonde bijeenkomsten (max 22)

Naam	1	2	3	4
John Brands**	75	50	63	10
Henk Breuker*	100	100	100	22
Herman vd Broek	70	33	50	11
Rien ter Brugge	80	83	81	18
Hans Bruyn	80	58	68	15
Henk Drost*	80	75	77	16
Henk Dijk**	nvt	67	67	9
Wim Frommé	80	50	63	14
Toon Gasseling	60	75	68	15
Chris Geurink	50	50	50	11
Jaap Gosses	30	50	40	9
Gerard Hehenkamp	90	75	81	18
Jan van Iersel	80	75	77	17

Tom Jacobs	90	91	90	20
Marnix Jansen Venneboer*	90	100	95	21
Jan Jurriëns	40	58	50	11
Theo Kamps	60	41	50	11
Henk Kets	90	83	86	19
Hans Kietselaer	70	83	86	19
Henk Kouwenberg	80	67	72	16
Jan Kruit*	100	100	100	22
Koos Kuiper	90	83	86	19
Bert Lamers	60	67	63	14
Martin Liefink	80	75	77	17
Jan Loggers	60	75	63	14
Harrij Mathijssen	nvt			
Han Meibergen	60	75	63	14
Jos Niessink	70	58	63	14
Toon v Oudheusden	100	91	95	21
PeterBob Peerenboom	60	58	59	13
BartJaap Pull ter Gunne	80	75	77	17
Gerard Roelofsen	70	58	63	14
Aart van Silfhout	60	75	63	14
Theo Soontiëns	40	50	45	10
Kees v Steenbergen	60	58	59	13
Jan Thijssen	90	50	68	15
Mario Toepoel**	50	58	54	9
Hans de Vries	70	83	77	17
Siert Wieringa**	75	50	63	10
Ruud Wink	70	83	77	17
Arnold vd Goot	90	83	86	19
Henk Heezen	nvt			
Harm Kloosterboer	90	58	72	16
Koos Witkop	100	75	86	19
Gemiddelde	73,4	67,7	70,9	15.0

- * inclusief vertegenwoordigende vergaderingen
- slechts een gedeelte van het jaar lid

De secretaris

Verlag bijeenkomst 7 september 2005

Gastspreker Rien vd Heuvel vertelt over het ontstaan van het Gelders eiland en de Liemers. Zo'n 15 miljoen jaar geleden was er nog geen sprake van enig land. De kustlijn hield in die tijd ongeveer bij Krefeld op. Vanuit de Alpen werd zand en grind onze richting uitgeduwd en begon

er langzaam iets van sediment te ontstaan. Tijdens de ijstijd van zo'n 2 miljoen jaar terug ontstonden steeds grilliger vormen van rivieren en afzettingen. In de voorlaatste ijstijd, 200.000 – 130.000 jaar geleden kwamen daar gletsjers vanuit Scandinavië. Ijsmassa's verplaatsten zich via het Rijndal en IJsseldal, waardoor bij de Elterberg een splitsing kon ontstaan. Natuurlijk werd door de enorme kracht van de ijsmassa het zand opzij gedrukt en zo konden de zgn. stuwwallen ontstaan, waarvan het Montferland, het Reichswald en De Utrechtse heuvelrug nog herkenbare voorbeelden zijn. In de laatste ijstijd, toch nog altijd zo'n 110.000- 10.000 jaar geleden, kreeg de Gelderse Poort min of meer zijn definitieve vorm.

Door het meanderende karakter van de rivieren ontstonden er zandafzettingen die tot rivierduinvorming leidde, waarop voorzichtig de eerste vestigingsmogelijkheden ontstonden. Na de oorspronkelijke zandafzettingen werd klei afgezet, hetgeen ook tot brede rivieren leidde, maar ook het gevaar van overstromingen deed toenemen. Dat maakt een gebied moeilijk bewoonbaar. Creatief als mensen kunnen zijn werd al rond 900 aan waterhuishouding gedaan en ontstaan zomerdijken. Dringend nodig want door ontbossing in de bovenloop van de rivieren gaat water sneller stromen en neemt de kans op overstromingen aanzienlijk toe. Die situatie leidden tot een opmerkelijke samenwerking tussen de op zich elkaar vijandige hertogen van Gelre en Kleve. Rond 1300 besloten zij gezamenlijk tot de bouw van dijken te komen, waarbij de bevolking (met een prachtig woord ingelanden genoemd) verplicht werd tot onderhoud ervan. In een regelmatige dijkschouw werd ieders bijdrage strikt gecontroleerd en bij tekortschieten werd niet geschroomd

de schuldige aan de schandpaal te nagelen of hem zelfs met zijn gebied te verbannen.

Soms ontstonden er grote problemen door kruierend ijs dat grote schade aan dijken kon toebrengen en, erger nog, voor dijkdoorbraken kon zorgen. De gevolgen daarvan zijn nu nog herkenbaar: de zgn. waaien en wielen zijn restanten van vroegere dijkdoorbraken. In het ergste geval konden zelfs hele dorpen verdwijnen. Zo ligt het huidige Herwen niet op zijn oorspronkelijke plaats. In 1766 is het oude Herwen (toen nog Carvium geheten) geheel onder water verdwenen. Eenzelfde lot was overigens ook het oude Leuven beschoren.

Begin 18^e eeuw is het Pannerdens kanaal aangelegd. Rien geeft een ingewikkelde toelichting op de totstandkoming van het huidige gebied sindsdien. Er lijkt veel waterknutselwerk te zijn verricht. Je moet er waarschijnlijk geboren zijn om het je allemaal te kunnen voorstellen. Helaas is de meegebrachte kaart niet erg duidelijk. Zeker niet om het begrip Gelders Eiland te visualiseren. Toch is het pas in 1939 zo ver gekomen dat het eiland middels een brug een vaste oeververbinding kreeg. Tot die tijd kon het vaste land alleen met één van de 5 pontveren worden bereikt.

Duidelijk werd wel dat er voortdurende zorg dient te worden besteed aan land- en waterhuishouding. Immers ook vandaag de dag is het gebied nog steeds laagliggend land.

Samengevat, er is geen clubpresident die een zo uitgebreide toelichting heeft gekregen op zijn geboortegrond. Alleen daarom al de moeite meer dan waard.

Wie dacht dat daarmee het verhaal ten einde was kwam bedrogen uit. Doodleuk kondigde Rien aan dat hij na de pauze nog een gedicht en een verhaal uit de Liemers zou voordragen. Dat kon dus wel eens een latertje worden. Dat

bleek mee te vallen. Na een lofrede op het Gelders Eiland bracht Rien als rasverteller het verhaal van Onze Lieve Vrouwe van Oud-Zevenaar.

Merkwaardigerwijs liet hij dat beginnen met een kruistocht in 1440. Een historische misser

die verder niemand zal zijn opgevallen. Immers, de 7^e en laatste kruistocht vond plaats in 1270 toen Lodewijk de Heilige optrok tegen Tunis en aan de gevolgen van een besmettelijke ziekte overleed. Toch duurde het nog tot 1291 voordat de christenen het laatste bolwerk in Palestina zouden moeten ontruimen als gevolg van vijandelijke geweld. Maar dit alles terzijde, want verder vertelde Rien een boeiend verhaal dat zich over een aantal eeuwen uitstreckte en meer dan genoeglijk was om aan te horen, ondanks het feit dat het merkwaardig klinkt als hij iemand in de 17^e eeuw zich laat afvragen: “In welke film ben ik nu terecht gekomen?”.

Terecht bedankte president Bert de spreker met hartelijke woorden en offereerde een ongetwijfeld goed smakende fles wijn.

Daarna was er nog een korte tijd om een aantal huishoudelijke zaken de revue te laten passeren:

- De president memoreert kort de erg geslaagde opening van het clubjaar.
- Tom Jacobs doet verslag van het jubileumfeest van de LC.Dorsten. Namens de LC Doetinchem kregen alle Duitse Lions een kruikje Doetinchems kruidenvocht aangeboden.
- De ingekomen stukken gaan in de blauwe map rond.
- Een paar leden van onze club zullen deelnemen aan de fietstocht die door LC De Graafschap is georganiseerd.
- De penningmeester deelt de begroting uit en licht die toe. De vergadering kan met de voorstellen akkoord gaan. Wel wordt gevraagd naar een overzicht van de omvang van het jumelagefonds. Daar zal op worden teruggekomen wanneer de voorzitter van de jumelagecommissie terug is van vakantie.
- Uit de commissies zijn aan het begin van het nieuwe clubjaar nauwelijks mededelingen te doen. Men komt op stoom.
- Het bestuur zal zich beraden op het aangaan van het lidmaatschap van de “Vrienden van het Borghuis” en komt daar later op terug.

Na een overvolle avond keerden de 22 Lions, die voor een schamele attendance van 50 % zorgden tevreden huiswaarts keren.

De secretaris.

Huishoudelijke mededeling

Tijdens de vakantie ontstond enige onrust over zowel onze eigen clubvaantjes als de vele clubvanen van clubs all over the world die in ons clubbezit zijn. Vooral Jan Kruit heeft zich daarmee bezig gehouden.

Vrij onverwachts bleek dat Rien ter Brugge ten tijde van de onheilspellende berichten over de toekomst van de Heereboer zich daarvan veiligheidshalve had meester gemaakt. Weg ongerustheid en hoe fraai was de bar niet versiert met een kleurrijke vanenversiering.

Vanaf heden zijn de vaantjes en vanen onder de hoede van Marnix Jansen Venneboer. Wie ooit dus een vaantje nodig heeft als hij een andere club gaat bezoeken in binnen- of buitenland gelieve zich tot hem te wenden.

De secretaris

Een kort Papillonbericht van Carola van Oudheusden.

Dit jaar viert de Mauritiusparochie te Silvolde haar 150 jarig bestaan. Voor de stichting "Silvolde Kunst en Cultuur" i.s.m. de kerkelijke jubileumcommissie aanleiding om verschillende activiteiten te organiseren. Één daarvan zal zijn een expositie met werken van Silvoldenaren, die ieder op hun eigen terrein iets zullen presenteren. Het thema voor de tentoonstelling is:

Geloof, Hoop, Liefde in zeer brede zin.

Voor mij aanleiding om in Modern kantkloswerk uitdrukking te geven aan deze opdracht. Er zijn natuurlijk meer invalshoeken zoals schilderen, fotografie, beeldhouwen, houtbewerken, weven enz.

De openingstijden van de tentoonstelling zijn:

Zaterdag 1 oktober, Zondag 2 oktober

Zaterdag 8 oktober, Zondag 9 oktober a.s.

Telkens van 14.00 uur tot 17.00 uur in de Mauritskerk te Silvolde.

Van Harte Welkom.

Silvolde, 26 augustus 2005.

Het nieuwe Papillonjaar is weer begonnen. We zijn ons programma aan het voorbereiden en dit zal binnenkort bekend gemaakt worden. Omdat onze Carola aan bovengenoemde tentoonstelling meewerkt, zien wij deze expositie ook een beetje als een Papillonactiviteit. We hopen dat velen een kijkje zullen nemen.

Met vriendelijke groet,
Janny Thijssen

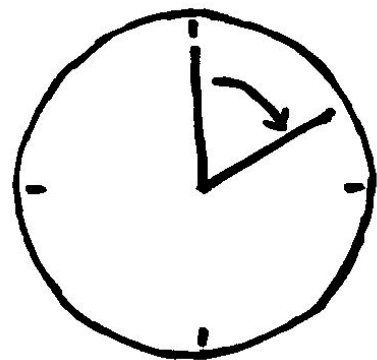
De 10 minuten van Aart van Sifhout.

Op 15 juni was de beurt aan Aart van Silfhout. De tweede spreker in het kader van de "10 minuten van". Aart leidt ons in vogelvlucht door het verloop van zijn drukke leven met zijn gezin en vele activiteiten.

In 1958 begon zijn werkzame leven in de automaterialen branche. Samen met zijn broer Dirk heeft Aart de zaak van zijn vader uitgebouwd tot zijn huidige omvang. Door de ontwikkeling van innovatieve concepten en het vervullen van vele bestuurstaken heeft van Silfhout Automaterialen en Gereedschappen in de loop der tijd een belangrijke rol kunnen spelen binnen zijn branche. In de autobranche zou je verwachten dat snelheid vanzelfsprekend is, toch gold dat lange tijd niet voor de leversnelheid van automaterialen. Daarom is er in 1990 gestart met een just-in-time delivery service m.b.v. een speciale koeriersdienst en heeft men dit in de loop der tijd uitgebouwd tot de huidige omvang van 9 express auto's, waarmee, binnen 2 uur, bestellingen kunnen worden afgeleverd.

Nog steeds helpt Aart bij de organisatie van de financiën van het bedrijf, maar heeft natuurlijk al enkele jaren meer tijd voor Reinie, hun zoon en dochter en vier kleindochters. Eveneens voor zijn vele hobby's. Graag is Aart fysiek actief met fietsen, skiën, golfen, tuinieren en kamperen, maar ook speelt hij al jarenlang kerkorgel.

Kortom, een Lion met veel energie en drive.

Tom Jacobs

Een Amerikaans reisverslag

In 1994 verhuisden we vanuit de USA naar de Achterhoek. Toch alweer elf jaar geleden. Reden voor ons, om dit jaar naar Amerika op vakantie te gaan. Terug naar Gainesville, Georgia, waar we drie en een half jaar lang gewoond hebben. Ook wilden we graag nieuwe plaatsen bezoeken. Igna (18), onze oudste dochter, besloot niet mee te gaan. Zij wilde met haar vriendinnen 10 dagen naar Salou en zou bovendien haar vriendje niet langer kunnen missen.

Samen met Stijn (15) en Kira (16) en Kira's vriend, Victor (17), vertrekken Marlie en ik op 7 juli naar New York. In vele opzichten een spannend gebeuren. Het is de eerste keer, dat we zonder Igna op vakantie gaan. Bij het afscheid klonk spijt over haar beslissing in haar woorden. Dat maakte het voor ons niet makkelijker. Ook spannend was natuurlijk hoe het er in Gainesville uit zou zien. Was er veel veranderd, hoe zouden de kinderen het ervaren? We hadden een afspraak met een oud-collega. Ook zijn we benieuwd hoe we Amerika opnieuw ervaren. In de tijd dat we er woonden, hebben we een grote affiniteit met de Amerikaanse cultuur en het leven opgebouwd. Nog steeds vergelijken we veel Nederlandse ontwikkelingen met die in Amerika.

Nog voordat we de douane op JF-Kennedy airport gepasseerd zijn worden we geconfronteerd met beelden van de Londense bomaanslagen. Hè, wat een ellende weer en wat een ongelukkige timing ook. Zou Igna zich zorgen maken?

De Amerikanen blijken werk gemaakt te hebben van de veiligheidsmaatregelen. Van iedere passagier worden twee vingerafdrukken én een gezichtsofname gemaakt. Hier en daar zie je zwarte uniformen met automatische wapens.

American pride

Dit is ons eerste bezoek aan New York. Manhattan vinden we indrukwekkend. Het is nauwelijks te geloven dat alles zo relatief probleemloos verloopt in zo'n miljoenenstad. Ground Zero laat een diepe indruk op ons achter. In de eerste plaats natuurlijk, vanwege de herinneringen aan dat onvoorstelbare drama dat zich hier in 2001 heeft afgespeeld, maar ook vanwege de klaarblijkelijke Amerikaanse drive en

daadkracht. Ground zero is inmiddels één grote bouwplaats. Het trein- & metrostation is alweer herbouwd en de plannen voor de herbouw worden buiten tentoongesteld. De geplande Freedom Tower wordt zelfs nog hoger dan de Twin Towers waren. In 2002 had men al een prijsvraag uitgeschreven. Momenteel stoeit men nog met de veiligheidseisen die men aan het ontwerp wil stellen, in 2006 wil men starten met de bouw en in 2010 moet dit megaproject gereed zijn. Dit gaat, de Amerikanen kennende, ongetwijfeld lukken en, mag men verwachten, zonder, de, in Nederland helaas gebruikelijke, budgetoverschrijdingen.

Na drie dagen New York zakken we af naar het zuiden. Williamsburg, het historische politieke centrum van de States, staat o.a. op het programma. Een luxe Welcome Center biedt toegang tot Historic Williamsburg, een ruim opgezet openluchtmuseum. Huizen, overheidsgebouwen, boerderijen, bedrijfjes, vervoermiddelen etc. uit de periode van de civil war kan men hier bewonderen. Niet zo oud natuurlijk als we in Europa gewend zijn, maar wel heel erg leuk om te zien. Terug naar het Welcome Center lopen we over een brug met uitspraken van beroemde Amerikanen. Uitspraken die typisch zijn voor de Amerikaanse denkwijze.

Deze van John F. Kennedy trekt mijn aandacht:

*Don't ask what your country can do for you,
ask what you can do for your country.*

De laatste tekst sluit daar op aan:

*All these men made a difference,
what difference will you make?*

Na Historic Williamsburg bezoeken we Presidentspark. Een tuin met metershoge borstbeelden van alle Amerikaanse presidenten (ook George Bush). Dit zie ik de Nederlanders nog niet doen. Borstbeelden van Balkenende, Kok, Lubbers etc. Nederlanders zijn, lijkt het soms, meer geïnteresseerd in de historie van hun koningshuis, dan in de leiders van hun land.

De volgende dag vertrekken we naar het zuiden op weg naar Gainesville, Georgia, via de I95 en de I85. Cruisecontrol aan en genieten van de natuur. Marlie en ik dan, de kinderen liggen gewoon te slapen.

Als ik het raam wil openen om mij van mijn chewing gum te ontdoen, passeren we net een bord langs de Interstate:

fine for litering: \$ 1000,-

Wauw, dat is een hoop geld! In de tijd dat wij in Georgia woonden was het, meen ik me te herinneren, "slechts" 100 dollar! Ik doe de kauwgum maar in een papiertje in afwachting van een prullenbak en beseft dat het

(bij mij tenminste) wel werkt, dat strenger straffen. Behoudens de stuk gereden vrachtwagenbanden ligt er dan ook bijzonder weinig afval langs de weg.

In Gainesville is het leuk om de vele bekende plaatsen weer te zien. Gainesville is behoorlijk gegroeid. Kapitale huizen zijn er gebouwd, het verkeer is drukker en iedereen lijkt wel in een spiksplinternieuwe pick-up of Hummer te rijden. Oude auto's, zoals onze 13 jaar oude, geïmporteerde Chrysler Lebaron, zie je hier nauwelijks. Economisch gaat het hier klaarblijkelijk uitstekend.

Het bezoek aan ons huis is voor Kira en Stijn een lichte teleurstelling. Het zwembad is weg, de voortuin is veranderd en in hun herinnering was het allemaal veel groter.

Met Stork Gamco, mijn toenmalige werkgever, gaat het ook goed. Het gebouw is uitgebreid en gemoderniseerd.

Het is leuk om een aantal oude collega's weer te ontmoeten.

Victor zou graag een gospelmis willen bijwonen. Zondagmorgen gaan we dus naar de St John's Church. Het wordt een onvergetelijke ervaring. We worden op de parkeerplaats al aangesproken en welkom geheten. De vrolijkheid, muziek, hartelijkheid en dankbaarheid van deze mensen zijn indrukwekkend. Pastor Green wordt vandaag geëerd vanwege zijn jubileum. Hij wordt door de vele sprekers bijna heilig verklaard, de gemeenschap is dolblij met zijn inzet. Aan de overkant van de straat wordt gewerkt aan een spiksplinternieuwe kerk. Nederlandse pastoors en parochianen zouden hier waarschijnlijk jaloers op zijn.

Via een bezoek aan Okefenokee, een schitterend moerasgebied in het zuiden van Georgia, met alligators, zoetwater schildpadden, cyprusbomen etc., zakken we af naar Orlando. Dit is, met 60 miljoen bezoekers per jaar, het drukstbezochte toeristengebied ter wereld. Dat Amerikanen goed zijn in het organiseren van grootste zaken blijkt hier wel. De resorts, de pretparken, alles is van een ongelooflijke omvang en luxe. Ook John F Kennedy Space Center oftewel Cape Canaveral toont de affiniteit van de Amerikanen met grootse uitdagingen. Het Apollo en Space Station tijdperk worden hier met authentieke attributen en films

toegelicht. De Spaceshuttle Discovery is in de verte nog op het lanceerplatform te zien. Wellicht twijfelen velen aan de zin van ruimtevaart. Bij ons overheerst een gevoel van ontzag voor de moed van de astronauten en respect voor de gedrevenheid van de mensen bij NASA om grensverleggend bezig te zijn.

Onze affiniteit met het Amerikaanse leven is gegroeid. Toch is de behoefte om er te wonen minder geworden. We hebben het tenslotte weer eens mogen beleven. Familie en vrienden in Nederland zijn ons toch meer waard. Wel zullen we ons de komende tijd bewust wat minder moeten storen aan sommige, in onze ogen, Nederlandse bekrompenheden. Rekeningrijden, inburgeringcursussen enz. Nederland verdient betere oplossingen. Amerika een betere president!

Marlie & Tom Jacobs

Verjaardagen

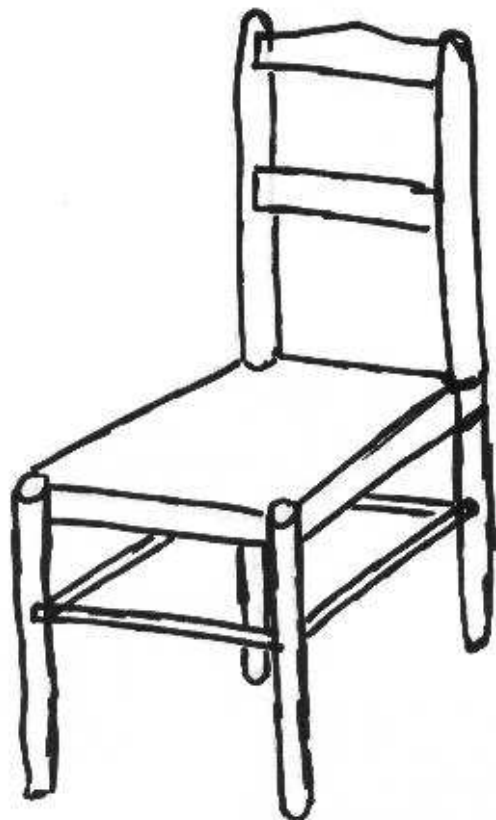
In de voorbije periode zijn de volgende Lions jarig geweest:

Henk Kets, 29 juni
Gerard Roelofsen, 5 juli
Henk Heezen, 22 juli
Harry Mathijssen, 4 augustus
Theo Soontiëns, 10 augustus
Jan Loggers, 19 augustus
Wim Frommé, 27 augustus
Hans de Vries, 1 september
Jan van Iersel, 9 september
Arnold van der Goot, 15 september
Jan Thijssen, 16 september

Bij deze (nogmaals) van harte
gefeliciteerd!

De komende periode zal de
volgende Lion zijn verjaardag vieren:

Aart van Silfhout, 13 oktober

Opening Lionsjaar 2005/2006.

Traditiegetrouw vindt in augustus de opening van het nieuwe Lionsjaar plaats. De locatie waar we elkaar ontmoeten, is alweer vele jaren **Hertenbroeksgoed** (sinds 1625!) van de familie Henk en Wil Kets. Zonder overdrijven kan gesteld worden, dat deze plek een uitstekende ambiance is om het Lionsjaar te starten.

Op www.lions.nl/doetinchem kunt u foto's vinden van de feestelijke opening van het nieuwe seizoen en van de installatie van de leden van de nieuw op te richten Lionsclub Montferland-Emmerich.

In dit Bulletin treft u nog een aantal foto's aan, die niet op de website zijn geplaatst, maar die zeker een goede impressie geven van de gezellige sfeer op woensdagavond 24 augustus.

Marnix Jansen Venneboer

Agenda 2005/2006

- 24 augustus 2005 17.00 uur *Barbeque bij Wil & Henk Kets*
- 7 september 2005 20.00 uur *Rien van den Heuvel: "Het Gelders Eiland."*
- 21 september 2005 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Harm Kloosterboer*
- 5 oktober 2005 20.00 uur *Weerman*
- 19 oktober 2005 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Jan van Iersel*
- 2 november 2005 20.00 uur *Leerling-gezel-meester: Joop Hofmeyer, docent restauratietechniek*
- 16 november 2005 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Gerard Hehenkamp*
- 30 november 2005 18.00 uur *Tap Hap met dames: voorbereiding op de Kerst in het Borghuis*
- 7 december 2005 20.00 uur *de bouwer/ontwikkelaar Johan Klaassen*
- 21 december 2005 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Herman van den Broek*
- 7 januari 2006 14.00 uur *Nieuwjaarsbijeenkomst met dames.*
- 18 januari 2006 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Jan Kruit*
- 1 februari 2006 20.00 uur *Een brug tussen West- en Oost Europa. Marie-Therese ter Haar*
- 15 februari 2006 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Harry Mathijssen*
- 1 maart 2006 20.00 uur *Introductie door nieuw lid.*
- 15 maart 2006 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Tom Jacobs*
- 29 maart 2006 16.00 uur *Vorbereiding keuken. 18.00 uur: Wokken met Papillons*
- 5 april 2006 20.00 uur *Architect/bouwer*
- 19 april 2006 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Han Meibergen*
- 3 mei 2006 20.00 uur *Introductie nieuw lid Henk Dijk (Larenstein)*
- 17 mei 2006 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Gerard Roelofsen*
- 31 mei 2006 18.00 uur *Bedrijfsbezoek Rotra?gazelle; aansluitend eten Borghuis*
- 7 juni 2006 20.00 uur *nog in te vullen*
- 21 juni 2006 18.00 uur *Tap Hap; de 10 minuten van Jan Thijssen*
- 5 juli 2006 18.00 uur *Bestuursoverdracht met Papillons ladies*

Commissies 2005/2006

Leden

Marnix Jansen Venneboer, voorzitter
Henk Drost
Koos Kuiper

Ledenzorg

Bestuur

Activiteiten

Hans de Vries, voorzitter
Peter Bob Peerenboom, vice voorzitter
Herman van den Broek
Martin Liefink
Gerard Roelofsen
Theo Soontiëns
Bart-Jaap Pull ter Gunne
Kees van Steenbergen
Mario Toepoel
Hans Kietselaer
Aart van Silfhout
Harry Mathijsen

Activiteiten "denk tank" commissie

Ruud Wink
Toon Gasseling
Gerard Hehenkamp
Henk Dijk
Tom Jacobs
Martin Liefink

Jumelage

Jan Kruit, voorzitter
Henk Kouwenberg, vice voorzitter
Henk Drost
Jan van Iersel
Toon van Oudheusden
Gerard Hehenkamp
Marnix Jansen Venneboer

Jeugd

Chris Geurink, voorzitter
John Brands, vice voorzitter
Jos Niesink
Siert Wieringa

Uitbreidingscommissie

Jan Kruit
Henk Breuker
Henk Drost

Bulletin

Tom Jacobs, voorzitter
Henk Breuker
Ruud Wink
Bart-Jaap Pull ter Gunne
Theo Soontiëns
Henk Dijk
Henk Drost

Kascontrole

Jan Jurriens
Gerard Roelofsen

Tail Twisters

Chris Geurink
Theo Kamps
Jan Jurriens

Public Relations

Ruud Wink

Milieu officer

Hans Bruyn

Interservice

Toon van Oudheusden
Wim Frommé

Commissie Smoelenboek

Han Meibergen

Sjoelbak

Jan Thijssen, voorzitter
Henk Kets
Rien ter Brugge

ICT officer

Henk Drost

Foto officer

Marnix Jansen Venneboer